Boży Projekt Restitucji

pl

Boży projekt restitucji

Użycie przez apostoła Piotra terminu „restitucja” w jego proroctwie dotyczącym wydarzeń, które miały nastąpić po powtórnym przyjściu Chrystusa, wskazuje, że nastąpi okres odbudowy (Dz 3:19-21). Program ten nie zakłada stworzenia nowego raju, lecz przywrócenie raju, który został utracony. W Ewangelii Łukasza 19:10 Jezus mówi nam, że Syn Człowieczy przyszedł, aby szukać i zbawić to, co zginęło. Zrealizowanie tego boskiego projektu wymaga zarówno pierwszego, jak i drugiego przyjścia Jezusa. Podczas swojego pierwszego przyjścia ofiarował się jako okup, czyli odpowiednią cenę, aby wyrok śmierci nałożony na ludzkość w raju mógł zostać uchylony. Po raz drugi przychodzi, aby przywrócić do życia tych, którzy stracili życie z powodu grzechu Adama.

Jeśli potrafimy wyobrazić sobie doskonałość i szczęście, jakimi cieszyli się nasi pierwsi rodzice, zanim złamali boskie prawo, wówczas możemy zrozumieć – przynajmniej częściowo – rewolucyjne zmiany, jakie nastąpią na świecie, gdy zagubiony raj wraz ze wszystkimi jego błogosławieństwami zostanie przywrócony przez powracającego Chrystusa. Ogród Edenu był jedynie zapowiedzią tego, jak będzie wyglądała cała ziemia, gdy Boży program odnowy zostanie zakończony.

Powrót łaski Bożej

Apostoł mówi, że czasy odświeżenia nadejdą z „obecności Pana". Wyrażenie to jest tłumaczeniem greckich słów oznaczających „z oblicza Pana". To typowo wschodnie wyrażenie sugeruje myśl o łasce Bożej objawiającej się wobec ludzkości. Pełna myśl przedstawiona przez apostoła polega zatem na tym, że powtórne przyjście Chrystusa jest przejawem powracającej łaski Bożej wobec ludzkości, zapowiadającym nadejście okresu, w którym Bóg obdarzy ludzkość swoją łaską i pobłogosławi ją, przywracając jej utracony rajski dom.

Apostoł oświadcza, że wszyscy święci prorocy Boży przepowiedzieli nadejście czasów restitucji. Dawid był jednym z tych proroków, którzy mieli wiele do powiedzenia na ten temat. W swoim Psalmie trzydziestym, w wersecie 5, wspomina o tym w związku z ideą powracającej łaski Bożej. Mówi: „Bo gniew Jego trwa tylko przez chwilę, a w Jego łasce jest życie; płacz może trwać przez noc, ale radość przychodzi o poranku"." Gniew Boży wobec Jego ludzkiego stworzenia rozpoczął się, gdy nasi pierwsi rodzice złamali Jego prawo. W rezultacie zostali skazani na śmierć i wygnani ze swojego doskonałego raju. Ponieważ ich dzieci rodziły się niedoskonałe, kara śmierci przeszła na nie i na całą ludzkość. Cały świat przechodzi przez noc smutku i śmierci.

Chociaż ten przejaw gniewu Bożego trwa już od sześciu tysięcy lat, to jednak z punktu widzenia wieczności Bożych łask i błogosławieństw trwa on

zaledwie chwilę, a dla każdej jednostki nie jest to nic więcej niż kilka krótkich lat od kołyski do grobu.

Ta noc Bożej niełaski nie będzie trwać w nieskończoność. Bóg zwróci swoje oblicze ku ludzkości. Jego łaska objawiła się po raz pierwszy w wysłaniu Jego Syna, aby stał się odkupicielem człowieka, a dalej przejawia się w wysłaniu Go po raz drugi, aby odnowił ludzkość, którą odkupił. Dawid dodaje: „W Jego łasce jest życie", co oznacza, że gdy Bóg ponownie uśmiechnie się do ludzkości, choroba i śmierć dobiegną końca. Oznacza to, że długa noc grzechu, smutku i śmierci zakończy się porankiem radości.

Dzieło odkupienia

Jak już wspomniano, nadchodzące czasy restitucji są możliwe dzięki dziełu odkupienia Chrystusa, dokonanym podczas Jego pierwszego przyjścia. Wspomina o tym prorok Ozeasz, gdy przemawiając jako rzecznik Pana, mówi: „Wykupię ich z mocy grobu; odkupię ich od śmierci; o śmierci, będę twoją plagą; o grobie, będę twoim zniszczeniem; skrucha będzie ukryta przed moimi oczami". Ozeasz 13:14

Zwróćmy uwagę, jak prorok Boży w właśnie zacytowanym tekście łączy okup z zniszczeniem śmierci. Nowy Testament wyjaśnia filozofię tego zjawiska, pokazując, że Jezus, Syn Boży, został posłany na świat przez Ojca Niebieskiego, aby stać się tym okupem. Przyszedł, aby umrzeć jako „sprawiedliwy za niesprawiedliwych". (1 List Piotra 3:18). Paweł wyjaśnia, że wszystko to działo się

zgodnie z wolą Boga w związku z Jego zamierzeniem zbawienia ludzkości od śmierci. Apostoł mówi bowiem: „Jest jeden Bóg, i jeden pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który wydał samego siebie na okup za wszystkich, aby o tym świadczono w odpowiednim czasie”. 1 List do Tymoteusza 2:5,6

Korzyści płynące z odkupieńczego dzieła Chrystusa są dostępne dla jednostki wyłącznie pod warunkiem poznania i wiary, dlatego apostoł zapewnia nas, że ta wiedza zostanie „głoszona” wszystkim „w odpowiednim czasie”. Odpowiednim czasem, w którym światu zostanie głoszona wiedza o odkupieniu Chrystusa, będzie okres mesjański następujący po drugim przyjściu Mistrza.

Wszyscy prorocy Boży

Piotr mówi nam, że fakty dotyczące nadchodzących czasów restitucji były głoszone ustami wszystkich świętych proroków Bożych od początku świata. Analiza pism Starego Testamentu pokazuje, że jest to prawda. Księga Izajasza była jednym z tych świętych proroków i dostarcza wielu informacji na temat restitucji. W 35. rozdziale swojej proroctwa mówi nam o otwarciu ślepych oczu, odblokowaniu głuchych uszu, uwolnieniu niemych języków oraz o tym, że chromy będzie skakał jak jeleń.

Księga Izajasza mówi nam również o „drodze”, która ma zostać otwarta dla ludzi, drodze, która doprowadzi do świętości, czyli doskonałości. Mówi nam, że w przeciwieństwie do wąskiej drogi do życia w obecnym Wieku Ewangelii, na tej drodze wszystko będzie

bardzo jasne – tak jasne, że zwykły podróżnik, choć niewykształcony, nie będzie się gubił. Jest to zgodne z innymi proroczymi stwierdzeniami dotyczącymi tamtego czasu, które informują nas, że wówczas poznanie Pana wypełni ziemię, tak jak wody pokrywają morze. Księga Izajasza 11:9; Habakuk 2:14

Księga Izajasza zapewnia nas również, że na tej drodze nie będzie lwa. Piotr mówi nam o obecnych czasach, że „diabeł, jak ryczący lew, krąży wokoło, szukając kogo pożreć". (1 List Piotra 5:8). Według apostoła Jana szatan ma zostać związany na samym początku nadchodzących czasów restitucji. (Objawienie 20:1,2). Tak więc prorok miał całkowitą rację, mówiąc, że żaden lew nie wejdzie na drogę prowadzącą z powrotem do życia i raju.

Księga Izajasza kontynuuje swój opis drogi świętości, mówiąc: „Nie będzie tam lwa, ani żadna dzika bestia nie wejdzie na nią; nie będzie ich tam". Biblia wspomina o wielu różnych bestiach, które przez wieki nękały i dręczyły ludzi. O niektórych z tych bestii wspominają Daniel i autor Objawienia. Symbolizują one różnego rodzaju bestialskie rządy, które wyzyskiwały i uciskały ludzi. Zanim jednak zostanie ustanowione królestwo mesjańskie, wszystkie te „bestie" mają zostać zniszczone; spełni się więc słowo, że „żadna dzika bestia tam nie będzie". Księga Izajasza 35:9

Wreszcie prorok mówi nam, że tą drogą „odkupieni przez Pana powrócą i przybędą do Syjonu z pieśniami i wieczną radością na głowach: osiągną radość i wesele, a smutek i wzdychanie uciekną".

Rzeczywiście, taki był Boży cel w okupie ludzkości; mianowicie, aby ludzie mogli powrócić ze śmierci i ponownie doświadczyć radości życia. Jest to radość, która znacznie przewyższy tę z ich poprzedniego doświadczenia w , ponieważ poznają Boga, a jeśli będą nadal żyć, będą cieszyć się Jego łaską i Jego błogosławieństwem, które czyni bogatym. Księga Izajasza 35:1; Księga Przysłów 10:22

Patrząc z punktu widzenia proroctw, widać, że restitucja obejmuje zmartwystanie. Są badacze Biblii, którzy są gotowi przyznać, że powtórne przyjście Chrystusa spowoduje pewne ograniczone nawrócenie ówczesnego pokolenia żyjących. Próbują jednak ograniczyć zakres restitucji do tego tak zwanego nawrócenia, nie zdając sobie sprawy, że jeśli wszystkie rodziny ziemi mają zostać pobłogosławione i jeśli mają nadejść „czasy restytucji/odnowienia wszystkich rzeczy", oznacza to, że zarówno ci, którzy umarli, jak i żyjący, otrzymają szansę na otrzymanie błogosławieństwa. Tak więc, patrząc z punktu widzenia proroctw, widać, że restitucja obejmuje zmartwystanie.

Księga Hioba była kolejnym ze świętych proroków Bożych i wyraził nadzieję na zmartwystanie, mówiąc: „Jeśli człowiek umrze, czy znów będzie żył? Będę czekał przez wszystkie dni mojego wyznaczonego czasu, aż nadejdzie moja przemiana. Zawołasz, a ja ci odpowiem; będziesz pragnął dzieła swoich rąk". (Księga Hioba 14:14,15). W ten sposób Księga Hioba wyraziła przekonanie, że usłyszy głos Pana wzywający go z grobu. Jezus zgadza się z tym i rozszerza to

stwierdzenie, mówiąc: „Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi godzina, w której wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą głos Jego (Syna Człowieczego) i wyjdą”. Jana 5:28,29

Sodomici zostaną przywróceni

Ezechiel był kolejnym ze świętych proroków Bożych i kładzie nacisk na fakt, że nawet tacy niegodziwi ludzie jak sodomici zostaną przywróceni z grobu w czasach restitucji. Ganiąc Żydów za ich niewierność, a jednocześnie przypominając im o nadziei na zmartwystanie, Ezechiel mówi: „Gdy wasze siostry, Sodoma i jej córki, powrócą do swojego dawnego stanu, wtedy i wy wraz ze swoimi córkami powrócicie do swojego dawnego stanu”. Ezechiel 16:55

Nie oznacza to oczywiście powszechnego zbawienia dla niegodziwych, niezależnie od ich posłuszeństwa wobec boskiego prawa, ale oznacza szansę na zbawienie dla wszystkich. Jezus powiedział o mieszkańcach Sodomy, że w dniu sądu będzie im łatwiej niż mieszkańcom niektórych miast żydowskich (Mt 10:15; 11:24). Szansa na życie wieczne, pod warunkiem posłuszeństwa, zostanie zaoferowana wszystkim w czasach restitucji, i widzimy, że będzie ona bardziej korzystna dla mieszkańców Sodomy niż dla wielu innych.

Naród żydowski został wielce pobłogosławiony przez Pana, a ich grzech był popełniony w obliczu większego światła niż w przypadku mieszkańców Sodomy. Stąd też powrót do zgodności z prawem Pana będzie wymagał od nich większego stopnia pokory. Jezus

powiedział, że gdyby cuda, które miały miejsce w Kafarnaum, wydarzyły się w Sodomie, mieszkańcy Sodomy nawróciliby się (Mt 11:21-23). W Sodomie zostanie dokonanych wiele wielkich dzieł. Zostaną oni przebudzeni ze snu śmierci i otrzymają szansę, w najbardziej sprzyjających okolicznościach , na pokutę i życie, i bez wątpienia większość z nich pokutuje i z radością wkroczy na drogę prowadzącą do życia wiecznego.

Dzieci, które przejdą przez zmartwystanie

Księga Jeremiasza była również świętym prorokiem Pana i ma wiele do powiedzenia na temat restitucji. W 31. rozdziale jego proroctwa znajdujemy obietnicę dotyczącą zmartwystania dzieci. Obietnica ta odnosi się do tych dzieci, które zostały wymordowane przez Heroda w czasie narodzin Jezusa, ale pokazuje jednak, że zamierzeniem Boga jest przywrócenie do życia wszystkich tych, którzy odeszli do śmierci jako dzieci. Jakże wspaniałe będzie dla matek, gdy ich dzieci powrócą do nich i będą miały przywilej wychowywania ich tak, jakby nigdy nie umarły. Prorok mówi:

„Tak mówi Pan: W Rama słychać głos, lament i wielki płacz; Rachela opłakuje swoje dzieci i nie chce się pocieszyć, bo ich już nie ma. Tak mówi Pan: Powstrzymaj swój głos od płaczu, a oczy od łez, bo twoja praca zostanie wynagrodzona – mówi Pan. Powrócą z ziemi wroga. Jest więc nadzieja dla twoich potomków – mówi Pan. Twoje dzieci powrócą do swojej ziemi”. Księga Jeremiasza 31:15-17

Również prorok Daniel przepowiedział nadejście czasów restitucji, wskazując, że nastąpią one po wielkim ucisku, wraz z którym kończy się obecny wiek. Mówi on, że „rzesze śpiące w prochu ziemi obudzą się". (Daniel 12:2). Kiedy Bóg ogłosił wyrok śmierci na naszych pierwszych rodziców, powiedział: „Bo z prochu zostałeś stworzony i w proch się obrócisz" (1 Mojżeszowa or Księga Rodzaju 3:19). Oznacza to uchylenie adamowego wyroku śmierci i przywrócenie do życia tych, którzy śpią. Cóż za piękny sposób zilustrowania błogosławionego dzieła restitucji!

Amos był kolejnym ze świętych proroków Bożych i przemawiając w imieniu Pana, powiedział: „W owym dniu podniosę upadłą przybytek Dawida i zatamuję jego wyrwy; odbuduję jego ruiny i zbuduję go tak, jak w dawnych czasach" (Amos 9:11). Namiot Dawida to ten, który zbudował on, aby pomieścić arkę przymierza w czasie, gdy została ona przywrócona Izraelowi z rąk ich wrogów. Arka przymierza była pięknym symbolem obecności i łaski Bożej. Została ona na pewien czas odebrana Izraelitom, a kiedy została im przywrócona, oznaczało to, że łaska Boża znów spoczywała na tym narodzie, co sygnalizowało czas wielkiej radości.

Odbudowa przybytku Dawida jest zatem symbolem wskazującym, że łaska Boża zostanie ponownie przywrócona Izraelowi po tym, jak przez długi czas była od niego odjęta. Dokładnie to stanie się na rzecz Izraela i całego świata w „czasach restitucji". Proroctwo to jest cytowane w 15. rozdziale Dziejów Apostolskich, a jego spełnienie ma nastąpić podczas drugiego przyjścia Chrystusa, kiedy to zarówno

poganie, jak i Żydzi zostaną pobłogosławieni. Cytujemy:

„Jakub rzekł: Bracia, posłuchajcie mnie. Szymon opisał nam, jak Bóg najpierw interweniował, aby wybrać spośród pogan lud dla swego imienia. Słowa proroków zgadzają się z tym, jak napisano: «Potem powrócę i odbuduję upadły namiot Dawida. Jego ruiny odbuduję i przywrócę go, aby reszta ludzkości mogła szukać Pana, a nawet wszyscy poganie, którzy noszą moje imię – mówi Pan»". Dzieje Apostolskie 15:13-17

Tutaj pokazano nam, że Bożym zamysłem między pierwszym a drugim przyjściem Jezusa nie było nawrócenie świata, lecz jedynie wybranie spośród pogan niewielkiej grupy, która będzie współpracować z mistrzem w przyszłej pracy królestwa – aby wyodrębnić „lud dla Jego imienia". Ponownie, chwalebny cel Bożego zamysłu miłości zostaje tu przedstawiony poprzez informację, że po wyodrębnieniu tego „ludu dla Jego imienia" spośród pogan łaska Boża powróci do Żydów. Wówczas również wszyscy poganie będą mieli okazję szukać Pana.

Zbawiciele na górze Syjon

Obadiasz był również jednym ze świętych proroków Pana, a w ostatnim wersecie swojej przepowiedni mówi: „Zbawiciele przybędą na górę Syjon, by osądzić górę Ezawa; a królestwo będzie należało do Pana". Zazwyczaj myślimy tylko o jednym Zbawicielu i rzeczywiście, Jezus jest Zbawicielem świata. Bez przelanej krwi Jezusa nie byłoby zbawienia dla nikogo.

Niemniej jednak naśladowcy Jego śladów są zaproszeni do współudziału z Nim w dziele niesienia zbawienia światu. Cierpią i umierają wraz z Nim, aby mogli żyć i królować z Nim w Jego królestwie, a Jego panowanie ma na celu wybawienie świata od śmierci.

W Objawieniu 14:1-4 ujawniona zostaje tożsamość tych Zbawców na górze Syjon. Jan mówi: „Wtedy spojrzałem, a oto Baranek stał na górze Syjon, a wraz z Nim 144 000, którzy mieli wypisane na czołach Jego imię i imię Jego Ojca". Teraz widzimy, co Jakub miał na myśli, mówiąc o ludziach zebranych spośród pogan – o ludziach dla imienia Bożego. Początkowo ta chwalebna okazja była ograniczona do Żydów, ale jako naród odrzucili ją, a Pan zwrócił się do pogan, aby uzupełnić pełną, wyznaczoną liczbę zbawców, którzy mieli znaleźć się wraz z Jezusem na symbolicznej górze Syjon. Wszyscy oni muszą nosić imię Ojca, ponieważ wszyscy zostają przyjęci do boskiej rodziny i w ten sposób stają się rządzącym domem Bożym w nowym królestwie.

Naśladowcy Jezusa, którzy są przedstawiani jako Zbawiciele wraz z Nim na górze Syjon w okresie królestwa, są nimi nie dlatego, że oddali się jako okup. W rzeczywistości nie jest to konieczne. Jednak ze względu na ich wierność w naśladowaniu Jezusa aż do ofiarnej śmierci otrzymują oni udział wraz z Nim w rozdawaniu błogosławieństw obiecanych dzięki Jego dziełu okupu. Kiedy, jak pokazuje prorok, Zbawiciele staną na górze Syjon, nadejdzie czas, w którym „królestwo będzie należało do Pana". Będzie to czas restitucji.

Błogosławieństwa dni ostatecznych

Micheasz był kolejnym ze świętych proroków i ma wiele do powiedzenia na temat restitucji. W rozdziale 4, wersetach 1–4, czytamy: „W dniach ostatecznych stanie się tak, że góra domu Pańskiego zostanie ustanowiona na szczycie gór i będzie wywyższona ponad wzgórza; a narody będą do niej napływać. I przybędzie wiele narodów, i powiedzą: «Chodźcie, wejdźmy na górę Pana i do domu Boga Jakuba; On nas nauczy swoich dróg, a my będziemy chodzić Jego ścieżkami; bo z Syjonu wyjdzie prawo, a Słowo Pana z Jerozolimy». Będzie On sądził między wieloma narodami i upominał potężne narody z daleka; a oni przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy: naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi, ani nie będą się już uczyć sztuki wojennej. Ale każdy będzie siedział pod swoją winoroślą i pod swoim drzewem figowym, i nikt ich nie będzie przerażał, bo usta Pana Zastępów to wypowiedziały”.

Odwołując się do Księgi Daniela 2:35-44, można dostrzec, że „góra Pana” to królestwo Pana. Zwróćmy uwagę, jak praktyczne są błogosławieństwa restitucji, które zostaną udzielone światu w okresie panowania tego królestwa. Obraz ten rozpoczyna się od „dni ostatecznych” – okresu, w którym stary, szatański porządek rzeczy zostanie odrzucony przez wielki czas ucisku. Ludzie, pogrążeni w utrapieniu, będą zwracać się do Pana po pomoc i wskazówki, co mają czynić – jak wydostać się z ruiny, do której doprowadziła ludzka samolubność i głupota.

Uznając nowe królestwo, zostaną nauczeni dróg Pana, które będą drogami pokoju zamiast dróg wojny. Jedną z cech tego nowego dnia królestwa mesjańskiego będzie również bezpieczeństwo ekonomiczne. Każdy człowiek będzie „mieszkał pod swoją winorośla, a a pod swoim drzewem figowym". Nie powinniśmy oczywiście rozumieć tego dosłownie, ponieważ jest to jedynie obraz bezpieczeństwa i szczęścia, w którym nikt nie będzie się bał. Chodzi o to, że w czasach restitucji wszyscy będą mieli zapewnione obfite zaopatrzenie. Zaopatrzenie to będzie trwałe i będzie trwać tak długo, jak długo dana osoba będzie przestrzegać praw Bożych.

Religia powszechna

Habakuk był świętym prorokiem Pana i opowiada o tym dniu restitucji, mówiąc, że „ziemia zostanie napełniona poznaniem chwały Bożej, tak jak wody pokrywają morze". (Habakuk 2:14). Sofoniasz, kolejny ze świętych proroków, również opowiada o nadanym przez Boga oświeceniu, które w tym czasie dotrze do ludzi. Cytujemy: „Wtedy bowiem zwrócę się do ludu z czystym językiem, aby wszyscy wzywali imienia Pana i służyli Mu zgodnie". Sofoniasz 3:9

Oślepiające wpływy szatana zostaną rozproszone przez światło poznania chwały Bożej. Czysty język – nauczanie – który zostanie wówczas zwrócony ku ludziom, sprawi, jak mówi prorok, że cała ludzkość będzie wzywać imienia Pana, by Mu służyć zgodnie. W ten sposób prawdziwa wiedza o Bogu zostanie przywrócona w tych czasach restitucji.

Prorok Zachariasz, który również przemawiał w imieniu Pana o tym radosnym dniu restitucji, szczegółowo wyjaśnia, w jaki sposób oświecające wpływy okresu królestwa oddziałują na ludzi. Mówi on: „W owym dniu źródła światła nie będą już świecić, a jednak dzień będzie trwał nieprzerwanie! Tylko Pan wie, jak to się stanie. Nie będzie normalnego dnia ani nocy, gdyż o wieczorze nadal będzie jasno”. Zachariasz 14:6,7

Chodzi tu o ideę stopniowego oświecenia. Łatwo dostrzec, w jaki sposób to się stanie. Królestwo mesjańskie zostanie najpierw ustanowione wśród żyjących pokoleń. Kiedy uświadomimy sobie ogrom ziemi i niezliczone rzesze ludzi, którzy na niej żyją, możemy zrozumieć, dlaczego minie trochę czasu, zanim wszyscy dowiedzą się o nowym królestwie. Potrzeba też czasu, aby ludzie pozbyli się swoich przesądnych wyobrażeń dotyczących Boga, tak aby mogli Go prawdziwie poznać.

Potem pojawią się miliardy zmarłych, którzy po wskrzeszeniu z martwych będą musieli zostać pouczeni w prawdziwej wiedzy o Bogu. Nie nauczyli się niczego, przebywając w grobie. Dlatego też, gdy zostaną wyprowadzeni z grobu, będą musieli poznać prawdziwego Boga, aby mieć możliwość przestrzegania Jego praw. W ten sposób dzieło oświecania ludzi będzie trwało przez cały tysiącletni „dzień” królestwa.

W tym okresie będzie częściowo jasno, a częściowo ciemno. Oznacza to, że będzie to czas, w którym ludzie będą stopniowo uwalniani od ślepoty i

przesądów. Dopóki dzieło nie zostanie zakończone, na świecie nadal będzie panowała pewna symboliczna ciemność, ale wieczorem, czyli pod koniec tego chwalebnego dnia, zapanuje pełna jasność. Do tego czasu oświecające i uzdrawiające wpływy „Słońca sprawiedliwości", o którym prorokował prorok Malachiasz, rozproszą wszystkie mgły ciemności, a wiedza o chwale Bożej wypełni wówczas ziemię. Malachiasz 4:2

Namacalne błogosławieństwa

Skutkiem drugiego przyjścia Chrystusa będzie chwała. Błogosławieństwa, które zostaną udzielone poprzez sprawowanie Jego królestwa, będą miały bardzo praktyczny charakter. Zgodnie ze świadectwem wszystkich świętych proroków Bożych, którzy przepowiedzieli czasy restitucji, błogosławieństwa te będą następujące:

Oświecenie dotyczące prawdziwego Boga i Jego planu, kładące kres wszystkim niezliczonym przesądnym wierzeniom, które nękają zagubiony świat od czasów raju

Uwolnienie od wszelkiego rodzaju chorób

Uwolnienie od śmierci adamicznej

Koniec wojen

Bezpieczeństwo ekonomiczne dla wszystkich.

Wszystkie te bardzo praktyczne i satysfakcjonujące dobra królestwa mesjańskiego nie będą udzielane bezwarunkowo. Apostoł Piotr bardzo starannie

przypomina nam, mówiąc o „czasach restytucji/odnowienia wszystkich rzeczy", że „stanie się tak, iż każda dusza, która nie posłucha tego proroka, zostanie wygładzona spośród ludu" (Dz 3,23). Ta sama myśl jest nam przedstawiona w przypowieści o owcach i kozłach. Do tych, których symbolizują owce, skierowane są słowa: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od założenia świata". Natomiast do kozłów, czyli nieposłusznych, skierowane są słowa: „Odejdźcie ode Mnie, przeklęci, do ognia wiecznego", lub, jak pokazuje ostatni werset, „karę wieczną". Zgodnie z greckim tekstem oznacza to „odcięcie" od życia. Mateusz 25:31-46

Jak pokazuje ta przypowieść, posłuszni w tamtym dniu, czyli klasa owiec, odzyskają pierwotną władzę. Władza ta obejmowała ziemię i wszystko, co na niej jest. Tak więc ponownie pojawia się idea restitucji, przywrócenia raju, o zasięgu i skutkach obejmujących cały świat. Cóż to za chwalebna nadzieja dla ubogiego, chorego na grzech i umierającego świata. Obecnie praktycznie niemożliwe jest dla nas wyobrażenie sobie zmian, jakie zaszły na ziemi w wyniku rozpoczęcia boskiego projektu restitucji.

Pomyślcie o zmianach, jakie nastąpią dzięki wyeliminowaniu chorób i śmierci! Pomyślcie o innych zmianach, skoro nie będzie już wojen. Wyobraźcie sobie zmiany, które nastąpią, gdy ludzie nauczą się poznawać, kochać i szczerze służyć prawdziwemu Bogu. Pomyślcie, co to będzie oznaczać, gdy miłość

zastąpi egoizm jako zasadę motywującą wszelką ludzką działalność!

Pomyślcie o zmianie perspektywy, gdy ludzie nie będą musieli myśleć o śmierci ani planować na jej nadejście. Wyobraźcie sobie rozciągającą się przed nimi wieczność radości zamiast krótkiego, gorączkowego życia, składającego się w najlepszym razie tylko z niewielkiej porcji szczęścia, a resztę – z rozczarowań i smutku. Używając słów jednego z natchnionych i świętych proroków Bożych, pomyślcie o czasie, kiedy „Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę; i nie będzie już śmierci, ani smutku, ani płaczu, ani też nie będzie już bólu: bo wszystkie te rzeczy przeminęły na zawsze”. Objawienie 21:4

Czy to niemożliwe? Nie, dla Boga nic takiego nie jest niemożliwe. Być może wydaje nam się to niemożliwe, ponieważ nigdy wcześniej nie widzieliśmy czegoś podobnego. Samo życie wydaje nam się niemożliwe; to znaczy, nie rozumiemy, czym jest życie. Kto jest na tyle mądry, by wyjaśnić nam filozofię bicia serca? Jednak Bóg, Stwórca, stworzył serce i bicie serca, i ten sam Bóg jest w pełni zdolny przywrócić bicie serca w miliardach ludzkich piersi, które niegdyś pulsowały niepewnie, dając oznaki życia, ale ostatecznie uległy niszczycielskiej mocy śmierci, ponieważ Boża sprawiedliwość postanowiła, że żadna niedoskonała istota ludzka nie może dalej żyć.

To chwalebne dzieło restitucji ma zostać zrealizowane przez królestwo mesjańskie, które wkrótce zostanie ustanowione. Módlmy się nadal o ten dzień, tak jak nauczył nas Jezus: „Przyjdź królestwo Twoje, bądź

wola Twoja na ziemi, jak w niebie”. Ewangelia według św. Mateusza 6:10